

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel: 'En esprit et en vérité'
© 1993, Éditions Prosveta S.A., ISBN 2-85566-566-3

1e druk: 'In geest en in waarheid'
Izvor reeks - 235

INHOUD

Hoofdstuk	p.
I Het geraamte van het heelal	9
II Het goddelijk huis van maten en gewichten	17
III De band met het centrum	29
IV De verovering van de top	41
V Van veelheid naar eenheid	51
VI De oprichting van het gebouw	69
VII De waarheid beschouwen: de ontsluisde Isis	81
VIII Het gewaad van licht	95
IX De huid, orgaan van kennis	103
X Het parfum van de tuin van Eden	111
XI 'In geest en in waarheid'	119
XII Het beeld, eenvoudige hulp bij het gebed	137
XIII De geest zit niet in de overblijfselen van het verleden	151
XIV Wezens vinden je enkel terug in de geest	163
XV De zon, kwintessens van elke ware religie	175
XVI De waarheid van de zon: geven	185
XVII Het koninkrijk van God is in ons	195
Verwijzing naar Bijbelteksten	210

Hst. I – HET GERAAMTE VAN HET HEELAL

De wetenschap der Ingewijden heeft altijd de analogie benadrukt tussen het heelal, de macrokosmos, en de mens, de microkosmos.

Stel je iemand voor die absoluut niets afweet van anatomie, die geen enkel idee heeft van hoe de mens in elkaar zit. Hij vraagt zich af: 'Maar hoe is het mogelijk dat alles zo bij elkaar wordt gehouden dat er een schepsel bestaat dat loopt, ademt, eet, gedachten en gevoelens uitdrukt?' Je zou hem moeten tonen dat zich onder de huid die hij ziet, weefsel, organen, bloedvaten, zenuwen, enz. bevinden die hij niet ziet en bovendien een geraamte dat het geheel ondersteunt. Welnu, op een gigantische schaal geldt dit ook voor het heelal. Het heelal is een

lichaam. Het heelal is het lichaam van God en ons fysiek lichaam is geschapen naar het beeld ervan.¹ Dus, op dezelfde wijze als ons lichaam een skelet bezit dat anders platgedrukt zou worden, wordt ook het universum geschraagd door een geraamte waardoor alles in evenwicht blijft, van de melkwegstelsels tot de allerkleinste materiedeeltjes waaruit atomen bestaan. Dankzij dit geraamte is het leven mogelijk. Dit wordt de wereld van de principes genoemd. Om te begrijpen hoe het heelal in elkaar zit en hoe het werkt, is het noodzakelijk om het skelet van dit kosmisch lichaam van top tot teen aandachtig te bekijken. Daar heb ik mij gedurende verschillende jaren op toegelegd. Door meditatie, door contemplatie, heb ik geprobeerd om de wetten te ontdekken die ten grondslag liggen aan de constructie van het heelal. Ik heb mijn fysiek lichaam verlaten om mij te verheffen tot die top, vanwaar je het volledige gebouw kunt overzien. Ongetwijfeld kan niemand er ooit in slagen het gezichtspunt van de Schepper over de schepping te bezitten, maar het is de inspanning waard om het te benaderen. De enige manier om dit te bereiken, is zichzelf los te maken van het gewicht en de beperkingen van de aarde. Want de waarheid is in de eerste plaats een gezichtspunt en dat gezichtspunt kun je slechts verwerven door afstand te nemen van de wereld die wij iedere dag onder ogen krijgen.

Natuurlijk, als je nog nooit over deze kwestie hebt nagedacht, is het moeilijk om mij te begrijpen wanneer ik spreek over ervaringen die ik heb opgedaan door mijn lichaam te verlaten. Je zult mij misschien beter begrijpen als ik deze ervaringen vergelijk met die van astronauten die in de ruimte hebben gereisd: zij hebben sindsdien een heel ander gezichtspunt over de aarde en het heelal. Wel, de vaartuigen die astronauten in staat stellen om door de ruimte te reizen, daarvan bezit ieder menselijk wezen in zichzelf het equivalent. De Schepper heeft de mens voorzien van subtiele centra en lichamen, waardoor hij in contact kan treden met de spirituele werkelijkheid zoals hij contact heeft met de materiële werkelijkheid via de vijf zintuigen.²

Men zal de waarheid kennen op de dag dat men erin slaagt met één enkele blik het geraamte van dit gigantische bouwwerk van de schepping te overzien, van de top tot de basis. De wereld doet zich aan ons voor als een veelheid van schepselen, elementen, voorwerpen en verschijnselen, zonder samenhang of onderling verband. In werkelijkheid bestaat er een orde, bestaan er verbanden, maar zij kunnen niet in hun totaliteit gevat worden door het intellect. Daarom is het voor mij onmogelijk om jullie in één keer dat geheel in zijn totaliteit te presenteren; ik ben verplicht om jullie telkens een beperkt overzicht te geven. Elk van mijn voordrachten is een element van dat bouwwerk en wanneer jullie er door innerlijke arbeid in slagen om al deze elementen samen te brengen, zullen jullie ertoe komen – als in een moment van verlichting – deze eenheid van de wereld te vatten. Ik kan het niet beter uitleggen.

Er zijn trouwens vraagstukken die de Ingewijden liever weglaten, omdat het onmogelijk is ze uit te leggen met objectieve, intellectuele argumenten; wat zij ook proberen, het haalt niets uit. De enige doeltreffende methode zou erin bestaan hun leerlingen te doen terugkeren naar die oorspronkelijke bewustzijnstoestand waarin alles duidelijk wordt zonder uitleg. Anders komt het erop neer een blinde de kleuren van de zonsopgang bij te brengen of een dove een mis van Mozart of Beethoven: alle uitleg is nutteloos, maar geef aan de ene het zicht terug en aan de andere het gehoor en er is zelfs geen uitleg meer nodig.

In de tijd dat de eerste mens nog leefde in de schoot van God, in voortdurende verbondenheid met Hem, was niets voor hem verborgen. Het goddelijk leven waarin hij was ondergedompeld, was zijn enige en volmaakte bron van kennis. Om iets te kennen, moet je het proeven. Als je iets van deze oorspronkelijke kennis wilt terugvinden, moet je eenworden met het heelal, met de oceaan van kosmisch licht. Zolang je er niet in slaagt je te verheffen tot deze bewustzijnstoestand die ook wel 'communie' wordt genoemd, kun je de werkelijkheid niet proeven, kun je haar niet kennen. Misschien kun je veronderstellingen

maken, theorieën die de waarheid min of meer benaderen, maar het is nooit helemaal juist. ‘Wel,’ zul je zeggen, ‘waartoe dient dan al deze uitleg?’ Om je nieuwsgierigheid te stimuleren, om je zin te doen krijgen bepaalde inspanningen te leveren, zekere ervaringen op te doen, om uiteindelijk andere bewustzijnstoestanden te kunnen beleven.

Al wat ik jullie reeds jarenlang vertel, is afkomstig van het inzicht dat ik kreeg in deze sublieme orde die heerst in het universum. Ik geef jullie de elementen, ik geef jullie de richting aan en als jullie weten hoe te werken, zal deze visie van de waarheid ook aan jullie gegeven worden.

Noten

1. U bent goden, Synopsis I, deel 3.2, ‘De Boom des Levens’
2. Subtiële centra van de mens – aura, zonnevlecht, hara, chakra’s, Izvor 219.

Hst. II

HET GODDELIJK HUIS VAN MATEN EN GEWICHTEN

Volgens de filosofie der Ingewijden bestaat er een unieke, eeuwige waarheid. Daarom kunnen alle meningen, alle opvattingen die de mensen voor waarheid houden, slechts werkelijk als waarheid worden beschouwd in de mate dat zij dichter bij dit universele principe komen, dat de kern van alles is. Zolang je deze kern niet bereikt, zal de waarheid enkel jouw waarheid zijn. Alles wat voor jou waar lijkt te zijn, is uiteraard een vorm van waarheid, maar het is een relatieve waarheid. Je zegt: ‘Volgens mij zijn de zaken zo en niet anders, of volgens mij zijn ze niet zo...’ maar wat volgens jou zo is, is nog niet de waarheid. Door te zeggen: ‘volgens mij’, geloof je dan werkelijk dat je overeenstemt met de waarheid?... Nee, hier doen zich twee verschillende werkelijkheden voor: de waarheid en jij. Wie zegt dat jouw waarheid de waarheid is? Indien je het zou kunnen verifiëren, zou je vaststellen hoe ver jouw gezichtspunten afstaan van de waarheid.

Er kan geen absolute definitie van de waarheid bestaan, want mensen veranderen en de definities die zij geven, veranderen met hen. Jullie zijn kinderen geweest, jullie hadden speelgoed en als jullie het stukmaakten of als iemand het van je afpakte, was het een echte tragedie. Zeg een kind dat er belangrijker zaken bestaan dan zijn poppetjes, speeltjes of autootjes. Het zal je niet geloven, want dit vormt heel zijn wereld: het is zijn waarheid. Als het kind een tiener is geworden en zich deze periode herinnert, glimlacht hij en bedenkt hoe naïef hij was, want zijn waarheid ligt nu elders: de vriendschap van zijn kameraden, zijn resultaten op school, enz. Enkele jaren later is hij weer veranderd en met hem zijn waarheid. Is dit verkeerd? Nee, want zo evolueert de mens. Maar het belangrijkste is juist dat hij evolueert naar steeds hogere waarheden, dat hij altijd vooruitgaat qua begrip en verruiming van zijn gezichtspunten en dat hij op negentigjarige leeftijd niet meer de waarheden bezit van een vijftienjarige!

Men kan heel goed verklaren waarom mensen een bepaalde opvatting hebben of een bepaald gedrag vertonen. Men kan zelfs begrijpen dat zij allerlei vergissingen en dwaasheden begaan. Maar om op grond hiervan te beweren dat zij overeenkomstig de waarheid denken of handelen, is een andere zaak. Iedereen spreekt zich uit volgens zijn mogelijkheden, bekwaamheden, temperament of behoeften, dat is alles. Als mensen zeggen: 'Ik geloof dat... ik geloof niet dat...' met de stelligheid dat zij een eeuwige waarheid verkondigen, welnu, wat een verwaandheid! Alsof het volstaat dat zij iets geloven of het niet geloven, opdat het de waarheid zou zijn... De vraag is niet of men al dan niet iets gelooft! Het punt is of men de zaken bestudeert en controleert. Zo komt men dichterbij de waarheid. Wie zegt 'ik geloof', weet hij waarom hij gelooft? Waar komt dat geloof vandaan? Hoeveel zaken geloven de mensen niet omdat het hun goed uitkomt, omdat zij er belang bij hebben, omdat het beantwoordt aan hun behoeften, aan hun gevoeligheid, aan hun belangen!... Wel, zij mogen geloven wat ze willen, dat is hun goed recht, maar zij hoeven zich niet in te beelden dat wat ze geloven de waarheid is en laten ze vooral ophouden hun waarheid aan de anderen op te dringen!

Hoe vaak hoor je ook zeggen: 'Moet je die man zien, hij heeft overtuigingen, hij verkondigt en verdedigt ze, hij is bereid ervoor te vechten, is dat niet magnifiek?' Uiteraard kan men niemand verwijten dat hij bepaalde overtuigingen heeft, want men kan niet leven zonder. Maar nogmaals, het is erg dat men zich nooit afvraagt, of deze overtuigingen werkelijk gegrond zijn, of men ze niet een beetje moet herzien. Bekeken vanuit het standpunt van de wijsheid, is de houding van sommige 'overtuigde' mensen eerder hoogmoed of dwaasheid en de gevolgen kunnen verschrikkelijk zijn: fanatisme, wreedheid.¹

Stop dus tenminste met te zeggen: 'Ik geloof of ik geloof niet', want wat je gelooft, verandert niets aan de werkelijkheid. Het enige waarvoor je dient te zorgen, is te weten of je overtuigingen je beter, sterker, edelmoediger en begripvoller tegenover de anderen maken. En als dat niet het geval is, heb je geen enkele reden om trots te zijn.

Wie wijs is zegt: 'Maar wie ben ik, mijn God, om mij uit te spreken? Wanneer ik denk aan al mijn vergissingen, aan welke schade ik al heb aangericht, aan hoeveel mislukkingen en ontgoocheling ik in mijn leven reeds heb meegemaakt! Hoe kan ik dan zo zeker zijn van mijn overtuigingen?'

Om een heldere kijk te hebben op de zaken en juist te redeneren volgens dit inzicht, moet men beschikken over apparaten die goed functioneren. Wat zijn deze apparaten? Het intellect, het hart en de wil. Men moet echter erkennen dat deze apparaten bij de meeste mensen ontregeld zijn: te veel schokken, nervositeit, emoties en negatieve invloeden, waardoor het intellect verduisterd, het hart verkild, de wil verzwakt wordt. Hoe kan men de waarheid kennen met zulke apparaten?... Het is duidelijk, men moet ze laten nakijken